Franţa se apără

Occidentul a inceput, mai de mult, să înţeleagă lupta românească de legitimă apărare pe terenul protejării muncii autohtonilor. A fost inlăturată invinuirea ieftină de „xenofobie" aruncată de coreligionarii celor ce vroiau să opereze la noi ca în codrul Vlăsiei. S'a făcut deplină lumină în ce priveşte faptul că la noi nu e vorba de o problemă religioasă, ci pur şi simplu de o problemă economică provocată de numărul covârşitor de mare al celor strecuraţi prin fraudă în cetăţenia română.

Marea republică latină, Franţa, cu care avem atâtea legături de afinitate şi de înrudire, în cât mergem până la identificare în multe puncte de vedere, este ca şi noi preocupată de gravitatea aceleeasi probleme. Proporţional, Franţa are infinit mai puţini streini decât noi, astfel că perspectivele de viitor nu sunt nici pe departe atât de ingrijorătoare ca la noi. Indiscutabil, că patriotismul francez va găsi soluţia cea mai potrivită, la momentul pe care-l va socoti oportun. Important pentru noi că, în faţa aceleeaşi probleme — mult mai gravă la noi — se iveşte aceeaşi identitate de vedere, care va duce implicit la o deplină înţelegere — „comprehensiune" — şi pe această spinoasă temă.

Publicistul francez Firmin Bacconnier, intr'un studiu intitulat „Streinii în viaţa noastră profesională", dă alarma asupra invaziunii streinilor şi citează din statistica oficială a Camerei de comerţ, câteva rezultate parţiale : 10 la sută streini în tăbăcărie, 24 la sută în comerţul de piei, 25—30 la sută în profesiunea de „coifeur", etc.

Camera de comerţ cere să se opereze printre streini un „filtraj", iar d. Bacconnier aminteşte că s'au fabricat în Franţa, în dauna podgorenilor, 16 milioane de hectolitri de vin artificial...

Socotiţi că la noi, din 72.211 firme inscrise în capitalele de judeţ, numai 26.812 sunt româneşti, ca să vedeţi câtă dreptate au autohtonii în lupta lor de legitimă apărare !

Pe de altă parte, în ce priveşte schimbarea numelui, Senatul francez votase, mai de mult, o lege prin care orice strein naturalizat trebuia să ia un nume francez.

Comisia de legislaţie a Camerei a respins hotărit acest proect de lege.

*

Alt capitol: medicina. Din cifrele invocate recent de preşedintele consiliului de miniştri reiese că românii nu sunt nici 50 la sută în această profesie ! Cercurile medicale franceze se alarmează de proporţia de 20-30 la sută streini, naturalizaţi ori nu.

D-rul Raymond Tournay scrie:

„Totalul încetăţenirilor pentru anul 1937 este mai ridicat : au fost 150 de încetăţeniri din care 94 medici şi 56 studenţi în medicină.

Proporţia evreilor printre ei: cel puţin 80 la sută. Ceea ce mi-a îngăduit, luând cuvântul la adunarea generală a sindicatului medical din Paris, la facultatea de medicină, să proclam că nu e o chestiune a medicilor streini în Franţa, ci o chestiune evreiască a medicilor streini".

Iar academicianul Charles Maurras scrie, în aceeaşi problemă, în „L'Action Française" :

„Suferim o invazie evreiască. Ştiţi foarte bine: aproape 90% din medicii şi studenţii în medicină încetăţeniţi recent, aparţin poporului evreu.

Evrei din Europa centrală, evrei din România, evrei din Polonia.

Un „baraj" se impune. Statul trebue să-l organizeze".

„Nu e vorba de xenofobie: legitimă apărare doar.

Vom fi fericiţi şi mândri să primim la noi streinul veritabil, venit să se instruiască în şcolile noastre şi care va duce în Patria sa un reflex al civilizaţiei noastre.

Pentru ceilalţi : boicotaj. Boicotarea tuturor medicilor sau studenţilor încetăţeniţi contrar avizului defavorabil al sindicatelor noastre, contrar voinţei noastre".

Cuvinte tari cari la noi nu au fost scrise niciodată, deşi sunt profesiuni, intreprinderi, industrii şi comerţuri unde mosafirii proaspăt sosiţi pe aceste meleaguri ajung proporţia de 95 la sută şi că în total viaţa economică, în cifre, este în mâini minoritare în proporţie de 95 la sută, cum preciza într'o conferinţă un fost ministru de finanţe.

E un punct important că marea republică franceză dă dreptate, prin comparaţie, luptei noastre pentru primatul muncii naţionale.

Este o încurajare de care trebue să ţinem seama, cu atât mai mult cu cât în România problema este o chestiune de viaţă pentru elementul etnic autohton !

UN DEZIDERAT

de ŞTEFAN TĂTĂRESCU

Intreaga ţară, dela mic la mare, contribue cu entusiasm la opera de inarmare. Intr'o epocă în care intreaga Europă adoptă un ritm necunoscut de inarmare, România nu poate rămâne, ca pregătire militară, inapoia celorlalte popoare.

Suntem puşi, aşadar, în faţa unei sforţări eroice pe care generaţia noastră trebue să o realizeze cu orice jertfe.

Spre a menţine moralul contribuabililor la înălţimea cuvenită, pentruca aceste jerfe să se facă cu convingerea şi cu insufleţirea cerută de grelele imprejurări prin care trecem, este necesar ca ministerul de finanţe să găsească o modalitate permisă, prin care să aducă la cunoştinţa ţării în linii generale, fondurile globale care au fost afectate în ultimii ani şi în special pe anul expirat, la capitolul apărării naţionale.

Asemenea comunicate, care vor păstra, se înţelege, discreţia detaliilor de inarmare şi care se vor referi numai la măreţia efortului făcut de ţară pentru oştirea noastră, vor avea darul să reconforteze moralul românilor şi vor arăta lumii intregi că, de oricâte ori ţara noastră este ameninţată la hotarele sale, vom da tot ceeace ni se va cere nu numai din prisosul, dar chiar din sărăcia noastră.

Este bine însă ca ţara să ştie că banul jertfit s'a dus acolo unde trebue. Este acesta un imperativ cerut în interesul menţinerii moralului puternic al naţiunei.

Cu domn Tase, iarna prin munţi

I

de C. COSCO

Stă uneori rumânul aşa, ca un balot. In magazie, balotul vede patru pereţi cari sunt la fel. Nici pereţii nu întreabă balotul, nici balotul nu vrea să afle de rostul micii cetăţi în care el îşi odihneşte anonimatul.

Şi când rumânul stă aşa în casa lui, ori certând jupâneasa, ori aşteptând somaţia dela percepţie, dacă lucrează ceva, e una; dacă numai mănâncă, e alta.

Aşa a fost cu sărbătorile. Amicul meu, nenea Tase, cu ocazia asta, s'a resimţit. A avut indigestii, a avut criză la ficaţi. Ar fi preferat, decât să se resimtă, să se simtă şi s'o ia din loc. Abia după ce i-a făcut doctorul injecţii cu pantopon, s'a mişcat. S'a suit în primul tren care pleca din gară si, peste vre-o două ore, a dat de atâta frumuseţe, pe care o ştiu mulţi, dar pe care n'o cunosc toţi. A ajuns la Curtea de Argeş.

Nenea Tase e om simplu. Impresiile lui despre frumuseţea dumnezeiască a lăcaşului care acum e loc de odihnă şi pentru fericiţi adormiţi monarhi făuritori ai României, nu pot să imprumute nici pana nici penelul nu ştiu cărui mare meşter spre a exprima toată îmbinarea de artă, de simbol, în linii şi zugrăveli, de fericită contopire a legendei cu realitatea.

Omul nostru a privit cu mulţi ochi pe afară şi, înăuntrul mănăstirei, şi-a plecat smerit genunchii.

A privit apoi locul unde a sburat de pe schele Manole şi a băut un pahar de apă dela isvorul meşterului iscusit.

A revăzut după aceea biserica Domnească şi a adunat în memorie crâmpeie din câtă istorie vorbeşte din intreaga alcătuire a celei mai vechi case de închinare din ţară. A ascultat pe d. custode care spunea ca din carte trecutul voevodal de sute de ani.

Şi a mers şi pe deluleţ la Sân-Nicoară; legenda i-a fost cântată aci de două fetişoare care, deşi cam goluţe, cu picioarele fără ciorăpei în pantofiori, spuneau ritmic, cu precizie şi cald ca în Iulie, povestea ruinelor, a catolicei Doamne Clara şi a Domnului Alexandru Basarab...

— Ce Alexandru ? a îndreptat pe fetiţe nenea Tase care fusese la piesa lui Davila şi acum o incurca. Să nu mai vorbeşti de Alexandru ; este Vlaicu-Vodă...

— Păi aşa ne-a învăţat tata, că el dă aci explicări la lume...

— Să-i spui că nu ştie. Este Vlaicu-Vodă. S'a jucat şi la Naţional... Este de doctorul Davila, cel cu picăturile de inimă.

Cum s'or fi desluşit acasă fetiţele, numai ele ştiu.

Căci nenea Tase o mai incurcase el şi altă dată, de pildă la Atena unde, lângă Acropole, descoperise şi Capitoliul...

S'a suit apoi în sanie şi a mers la fabrică la C. A. P. S. Din sanie a văzut în stânga o fâşie de argint şi a întrebat pe birjar.

— Este Argeşul...

— Ce Argeş ? Argeşiul !

A accentuat pe i vehement, ca să incurce pe om.

Şi omul, ca să placă boerului, tot drumul nu i-a vorbit de cât de Argeşiu (cu accentul pe i).

D. Fedorovici dela Casa pădurilor, gentil, a îndemnat pe d. Tase să meargă la Cumpăna. Este tren sau drezină.

S'a suit în drezină, numai după ce a convins pe conducătorul vehiculul pe linii inguste şi cu roate de trenuleţ că drezinei nu-i zice drezină, ci dârzână. Aşa a vrut d. Tase ca om de spirit şi aşa s'a făcut.

A mers pe la Corbeni, şi după ce a trecut de Căpăţânenі, a dat de cheile Argeşului, de tunel.

Ce de frumuseţe prin cotloanele inguste prin care şerpueşte apa păzită pe ambele maluri de parapete de ghiaţă înalte până la cer ! Şi lanţ de brazi cu ninsoare de vată ca în vitrine de cofetării, la Crăciun !

Domnul Tase dorea, în prezentarea asta de basm, şi o aventură, de pildă ceva cu lupi.

După ce a fost asigurat de conducătorul „dârzânei" că fiare de acestea s'au arătat mereu prin partea locului, iacă şi vorba rumânului: vorbeşti de lup şi lupul la uşă.

A oprit drezina. A cerut o rangă dela şofer. Lupul negru, cu ochi ploştiţi, s'a înfipt pe loc foarte mirat. D. Tase a strigat la el cu curaj : „ho, lupu mă !" „Săriţi, ajutor !" Lupul se înţepenise pe labe în omăt, parcă îl lipise cu pap. „Ho, lupu mă !" Dar d. Tase s'a gândit : adică de ce să se ducă el la lup ? Să vie lupul la el, dacă nu-i e frică de ranga din mână. Lupul însă a disprefuit invitaţia la vals. Şi-a băgat coada sfrijită între picioare şi a preferat, în loc de vals, cadrilul : a stat faţă în faţă cu d. Tase, la patru metri distanţă. Tare frumoasă scenă. Nici lupul nu zicea nimic, nici d. Tase. Tăcere ca în marile momente ale Istoriei. Dar complezenţa reciprocă nu putea dura la nesfârşit. Trebuia făcut un gest dintr'o parte. Şi-a dat întâetate la gest d. Tase. A băgat mâna în buzunar să scoată revolverul. Dar dacă omul n'are revolver, scoate altceva. A scos o ţigară. A asvârlit-o lupului. Lupul a căscat gura, dar când a văzut marfa, a scheunat cu dispreţ, fiindcă a spus că el, nefiind oprit de doctor, nu fumează. Duhănesc numai poprîţi.

Şi a plecat javra de câine ocărând că asemenea boer ca d. Tase, care umblă cu „dârzâna" iarna prin munţi, n'are în buzunar nici măcar o coaje de pâine.

*

Iată şi Cumpăna, după ce a văzut pe un munte castelul lui Tepeş-Vodă !

Aci la Cumpăna e nuntă. Nuntă împărătească. Se însoară feciorul lui Alb-împărat şi toţi nuntaşii sunt în straie de argint scânteetor. Brazii, în hlamide de hermină, pe obraji cu pudră, ca varul, pe care soarele o face să lucească în bobiţe de briliante, s'au prins într'o horă gigantică cu paşi de 1008 metri înălţime. In horă au intrat şi câteva căciuli de oaie bălană ale căţorva căscioare, şi petrecerea e maestoasă. Trei bande de lăutari susură cum ştiu mai frumos. S'au întrunit aci trei isvoare : Cumpăna, Cumpenita şi Capra şi zic cu atâta joc că nu se mai vede ghiaţă pe marginile lor.

D-lui Tase, de atâta frumuseţe, parcă-i vine să plângă. Dar aci e Cumpăna. Nitică judecată trebue să intervie. Să aplece cumpăna. Incotro bate? Bate spre mâncare şi spre băutură. Aşa e rumânul : bea şi când îi fată vaca şi când îi moare vitelul. Intr'o clipă apar la vila unde găzduieşte, lelea Maria, nea Vasile, d. brigadier Marin şi pe masă se înghesue orătenii, păstrăvi, vin ca sângele.

Să mănânce şi să bea d. Tase. Să închee dumnealui capitolul poeziei cu frumuseţe ca 'n vis, cu puritate în gând ca lacrima. Trebue, când se întoarce acasă, unde uneori rumânul stă ca un balot, să repete o criză la ficaţi şi o injecţie cu pantopon. Trebue iarăşi, după criză, să se bucure că acasă, dacă nu-i atâta poezie, este totuşi chiuvetă cu ţuţuroi, este bae, sunt franzeluţe rumene şi este rost şi pentru unde se duc chiar împăraţii pe jos.

Că trăeşte omul cu poezie, dar trăeşte şi cu confort — ceea ce prin munţi iarna, nu prea se află.

SCRISORI DIN BUDAPESTA

Ungaria in impas

Moment de confuzie.— Glasuri pro şi contra axei.— Intre Budapesta, Belgrad şi Roma.— Chestiunea şvabilor

Budapesta, Ianuarie

Cine ar vrea să explice situaţia de astăzi din Ungaria s'ar putea refugia la o anecdotă din viaţa satelor. Un ţăran plecând spre târg, şi-a propus să cumpere din obor vitele cele mai frumoase cu bani cât mai puţini. Cumpărătorul însă n'a fost destul de dibaciu ca să-şi realizeze intenţiile. N'a cumpărat vite, dar s'a ales cu o căciulă, fiindcă a întâlnit în calea lui un negustor mai şiret, care a ştiut să-i plaseze un lucru prin păcăleală.

Aşa poate fi explicată politica axei dela Budapesta. Ungaria ar fi dispusă la o adesiune sgomotoasă dacă de pe urma ei ar trage numai foloase. Momentul este aproape identic cu cel trăit de Dolfuss, care nu se hotăra nici pentru Anschluss, nici pentru un acord cu democraţia austriacă în susţinerea unei independenţe bazată pe popor.

In axă s'au pus multe iluzii. Dela ea se aşteaptă realizarea unor planuri cunoscute şi obsedante pentru oamenii cari guvernează. Insă, din când în când vine câte o desmeticire. Ultima a fost revendicarea şvabilor. In cuprinsul regatului sfântului Ştefan trăesc 600.000 oameni care se declară germani şi, mai mult decât atât, se trec în comunitatea naţională şi spirituală a Reichului. Intr'o formă foarte dezagreabilă pentru Budapesta, ei au cerut, acum câteva zile, să stea sub conducerea unui singur führer, a d-lui Hitler, ceeace, politiceşte, echivalează cu dreptul de autodeterminare şi cu o desmembrare a Ungariei.

Cererea a produs decepţie, chiar indignare, în multe cercuri. Iluzioniştii au primit un şoc, începând să deschidă ochii miraţi. Privirile s'au concentrat asupra apărării independenţei naţionale a Ungariei. Glasurile pro nu mai articulează nimic, făcând loc celor contra axei. Mai recent a vorbit d. Tibor Eckhardt, şeful agrarienilor, pledând pentru politica de independenţă, de rezistenţă împotriva presiunilor şi porţi deschise mai multor orientări, după necesitatea momentului.

In zilele când se propagă teama faţă de imperialism, afli lucruri foarte interesante. Din arhiva ministerului de externe se scot documente din care rezultă că Wilhelm al II-lea impunea sacrificii teritoriale Ungariei, chiar dacă puterile centrale ieşeau biruitoare din războiul mondial. Tot în aceste zile se flutură acuzaţia dece oamenii de stat n'au acceptat ideea confederaţiei dunărene, care scutea ţările din Europa Centrală de multe emoţii.

Incercarea de a se stabili un nou triunghiu diplomatic Budapesta-Roma-Belgrad, oricâtă actualitate i s'ar da, nu are nici ea certitudinea perspectivelor. Dacă diplomaţii ar călători fără apetituri, totul poate ar merge bine. Dar, trăim vremuri din perioada congresului dela Viena, când se fac târguri pe socoteala altora. Budapesta ar dori anumite garanţii din partea Romei, sau mai bine zis, un accent de incurajare revizionistă. La rândul ei, Roma n'ar consimţi la angajamente decât condiţionate de multe asigurări certe, mai ales după experienţa cu Cehoslovacia, din care diplomaţia italiană a ieşit depăşită, scontând greşit resentimentul cehilor, în defavoarea Berlinului şi în favoarea Italiei.

In plus, triunghiul ar supăra sigur Berlinul. La grânarul Ungariei sunt concurente două state imperialiste, deopotrivă Germania şi Italia. Fireşte, Budapesta nu s'a hotărît să-i concesioneze nici uneia. Ar dori o prietenie cu maximum de avantagii, fără să dea nimic în schimb. De aceea socotim că anecdota cu căciula se potriveşte foarte bine.

De altfel, trebue ştiut că există o perfectă concordanţă între spiritul care domneşte pe plan intern şi politica externă. Guvernul n'a reuşit şi nu va reuşi a soluţiona în ordinea economică şi socială, probleme. Ultima formulă la care s'a ajuns în materie agrară nu este nici împroprietărire, nici expropriere. Ţăranii au fost mai mult îndârjiţi aflând despre ante-proiectul de a se obţine prin mărinimie dela latifundiari 100.000 jugăre anual, reducând proporţiile sociale ale reformei agrare la un act de filantropie.

Tot astfel în politica externă revizionismul duce mai mult la o încercuire morală a Ungariei. De unde până ieri slovacii aveau o atitudine de neutralitate faţă de Budapesta, astăzi sunt covârşiţi de atâta amărăciune, încât oamenii aceştia nu-şi vor regăsi liniştea până când nu vor incorpora pe conaţionalii lor smulşi prin arbitrajul dela Viena, oricât de mulţi ani sau decenii ar continua strădania. In ce priveşte apoi Jugoslavia, spiritul public nici al sârbilor, nici al croaţilor nu ar gira niciodată o alianţă între Belgrad şi Budapesta ce s'ar îndrepta împotriva vreunui stat succesor al monarhiei austro-ungare. Nu mai vorbim de cehi şi ruteni, ale căror sentimente se oglindesc în presă într'un ton nespus de violent. Problema rectificărilor de frontieră între Cehoslovacia şi Ungaria s'a pus în chip acut abia după câteva luni, când arbitrajul dela Viena nici n'a putut intra în faza graniţelor economice.

Socotim deci titlul cronicei potrivit, spunând că Ungaria se găseşte în impas. O eşire, asigurându-i independenţa, este condiţionată de abandonarea revizionismului, punând în centru de gravitate cea mai deplină şi perfectă înţelegere între popoarele din Europa centrală.

V. M.

Noui adeziuni

la „Frontul Renaşterii Naţionale"

Următorii membri ai Asociaţiei culturale şi naţionale „Octavian Goga" au aderat la Frontul Renaşterii Naţionale în următoarele judeţe :

Cluj : **dr. Laurian Gabor, av., fost deputat, fost primar al Clujului; dr. Ion Munteanu, av.; căpitan invalid Grigore Ignat; protopop Laurenţiu Curea, consilier eparhial la Episcopia Cluj; prof. univ. Onisifor Ghibu, fost secretar g-ral; Ion Barbu, funcţionar; ing. Nicolae Dordea; Gavril Pop, ziarist; Iuliu Enescu, director de bancă; dr. Artemie Istrate, prof. dr. N. Ghircoiaş, av.; Traian Florian; prof. dr. Ciugudeanu Marius, fost procuror, av.; preot Constantin Medrea; prof. dr. Ioan Fedorca, av. fost ajutor de primar Cluj; preot Mizaru; prof. Gheorghe Moldoveanu, pensionar; Ştefan Moldoveanu, pensionar; dr. G. Budea; dr. Ion Avram; medic dr. Tiberiu Hârşoagă; av. Iacob Boeriu; prof. Ion Vardic; Aicică Oprea, pensionar; Iosif Segeanu, pensionar; Otonel N. Neamţu, artist; prof. Nicolae Constantin; Liviu Olosuteanu, director de şcoală; preot Ion Benţea, director de şcoală; protopop Aurel Munteanu; Vlaicu Vasiliu, director de bancă; dr. Nicolae Boznea, av.; dr. Teodor Vidican, medic; dr. N. Mircea, medic; dr. Gavril Braicu, medic; preot Valer Matei, secretar consistorial; Alexandru Ilieş funcţionar; C. Ionescu, funcţionar; Sabin Muşat, av.; G. Chirvai, artist; dr. Gheorghe Stoica, av.; Nicolae Bărbulescu, prof. univ.; Sabin Opreanu, profesor univ.; dr. Nicolae Popa; Laurenţiu Meşan, prof.; Vasile Roşua, meseriaş; Divarius, artist literat; Matei Savu, ing.; Mănase Dima; Sabin Cioran, director de bancă; dr. Ilie Ooana, av.; dr. Laurian Popa, av., preot Ion Cioară; Vasile Cristea, meseriaş; Păltineanu, administrator; Marin Dumitrescu, profesor universitar; dr. Ion Orăşteanu, av. Ilie Beu, fost ajutor de primar Cluj, funcţionar bancă; Nicolae Urdea, meseriaş; G. Tămaş; dr. Sofronie Vlad; prof. Nosa Simion; antreprenor A. Munteanu; prof. Ion Ungureanu prof. liceu; dr. Gheorghe Florea; prof. Al. Munteanu, licenţiat in litere; Gheorghe Chivariu, pensionar; Nicolae Trifu, av.; Teodor Stupariu, funcţionar Grigor Moldoveanu, director intreprinderi; Alexandru Irizescu, licenţiat Academia comercială; Ion Moldoveanu; Ioan Rusu, comerciant; Cesar D. Opreanu, prof.; Mihail Hurducaciu prof.; Aleodor Suciu, prof.; Gheorghe Solojan, prof.; Gheorghe Bocu, prof., Ion Popiţan, prof.; Constantin I. Nicolae, prof.; Ivan Popovici, inginer agronom; Alexandru Doboş, prof.; Cornel Tuluvan, comerciant; dr. Titus Major, av.; dr. Ion Topârceanu, av. Cornel Albu, ziarist; Emil Sârbu ziarist; dr. Ion Erdely, av. Sabin Giurgiu; av. Valer Dordea; Sărmuşan Ioan, meseriaş; Roman Lazăr; Ştefan Dumitru, meseriaş; Sânmarian Alexandru meseriaş; Ion Locuţa; Nicolae Hoza, pensionar; Nicolae Boncea, pensionar; Victor Porumb; Iosif Bungariu, antreprenor; C. Popescu-Bălteni, prof. univ.; dr. Teodor Neah, medic; Florian Hagea, comerciant; dr. Ioan Duca, medic; Ion Gordean, comerciant; Ioan Bogdan, comerciant; Ion Macarie, licenţiat; Andrei Pora, inspector şcolar; Ion Tulbure, inv.; dr. Iuliu Mureşanu; Alexandru Munteanu, prof. V. Marian, inv. dr. Octavian Belu; av. Gheorghe Pavel; prof. Iulius Pop; Gheorghe Beu, inginer G. Giurgiumanu, fost primar; G. Bentea fost primar; Ilie Vasile, fost primar; Vasile Burzan, învăţător; Ion Brudaşcu, învăţător; Traian Lungu, învăţător; Gavrilă Dumitraş, învăţător; Pavel Dan, funcţionar superior la Consistor.**

Judeţul Ciuc : Licus Ionescu, inginer, f. prefect; Petre Cazacu, avocat, fost primar; Ionescu Vasile, inginer; Ion Botezatu, director şcolar, fost rev.; Holo Gavrilă, ad-tor tehnic; V. Popa, dir. şcolar, f. sub. rev.; I. Stoian inv.; Roman Robu, dir. şcolar; I. Gherghinoiu inv.; C. Pădureanu, inv.; I. Buca, dir. Poştă; P. Verdeş, medic; Vasile Sava, medic; Stoian Frumoasa inv.; Coriolan Iacob, preot; Anton Teodoraşcu, dir.; G. Ciuchi, dir.; Anton Grigore, technician; Anghel Laurean, inv.; Mircea Ionescu, farmacist; Lăzărescu Ion dir. şcolar; Kerestes Petre, şef minier; Andronic Nazarie, şef maestru; Nicu Mihăilescu, technician; Radoman Ştefan, şef de exploatare; Gorpal Ignat, maestru; Boscor Ştefan, maestru; Criscov Radu, maestru; V. Gheorghe, funcţionar; Cichoş Alexandru, conducător minier; Marin Vasile funcţionar; Iacob Ioan şef conducător; Cibi Gh. funcţionar; Betia Francisc, fost primar; Ion D. Onu funcţionari. învăţătorii : Constantin Sachelarie; Eva Petre; Văleanu Ion; Vlase Constantin; Botea Ion; Panaitescu Iosef; Toma Gheorghe; Dima Vasile; Costin Alex.; Oprea Leonte; Radu Ştefan, Ioniţă Al.; Popescu N.; Ţară Lungă Gheorghe; Opincă D.; Sandu Grigore; Gărgăon D.; Câmpeanu Gh.; Chirdă Maria; Albu C.; Săndulache Dragomir; Comănescu N.; Boca A.; Vlădescu Cicerone; Găenaru Aurel; Mosora Ion; Muscă Ilarie; Anghel Nică Oană Petre; Matei Constantin; Sburlea Gavril; Dobrin Nicolae.

Judeţul Făgăraş : Constantin Radovici, fost prefect şi deputat dr. Gh. Iltu, av.; Ion Tubure, dir. de bancă; dr. Al. Socaciu, av.; dr. Carol Butz, medic; dr. Valeriu Pop Ianoş, av.; dr. Gh. Boac, av.; dr. Aldi Popa, av.; dr. Victor Vijoli, av.; dr. Constantin Ivan; Iacob Cornea, farmacist; Petre Langa, farmacist; R. Rebreanu, prof.; I. Comşulea, institutor; Al. Marinescu, prof.; Gh. Dragoş prof.: E. Rosală, prof.; P. Dogoianu, prof.; dr. Ion Nemeş, inginer; Ion Haţieganu, mare industriaş; Iosef Suciu, mare industriaş; Petru Lazăr, industriaş; Gh. Conta, preot; Ion Popa, preot: Ion Lelu, preot; Corneliu Pop, preot; Spiridon Comşa, preot; Vasile Dobriu, preot; Iosef Ludu, inv. pens.; D. Gândea, inv., pens.; Vlade Saru, inv. pens.; Dănilă Ţetu, inv. pens.; Ilie Cişmaş, inv.; Colceriu Eugen, inv. Ion Bica, inv.; Gheorghe Dateş, inv.; Const. Goicu, inv.; Gh. Dugociu, inv.; Ion Valendorfean, preşed. soc. asig.; pensionarii : Zaharia Tulbure; Ion Iatcu; Const. Nicolae; Talea Ion; Pavel Modgeş; Constantin Balteş, mare comerciant; Vasile Balaş, mare comerciant; Dumitru Bazdog, comerciant; Vasile Sorbu, proprietar; Nicolae Stoica, proprietar; Longhin Corsatea, proprietar; Vasile Damian, prof.; Gh. Greaeri, prof.; dr. Ion Pica av.; Emilian Popa, av.; Iorgu Sandu prof.; T. Mihălteanu, prof.; Manase Cungaru, prof.; Octavian, prof.; dr. Emanoil Manca, medic; preoţii: Aurel Babor, Dionisie Turcu, Dionisie Drăghici, Petre Târzu, Bozalin Boca, Valer Boeru, Andrei Savu; Gh. Mija; Ilariu Cocan; Virgil Năstea; Septimiu Popa; Valeriu Florea; Nicu Solca; Ion Stoian; Dumitru Martin; Matei Nicoară; Ioan Banciu; Grigore Aron; Gh. Pop; Fratu Aurel; Alex. Popa Liza; şi protopop Jurele; învăţătorii: Ion Pura; Dumitru Pandrea; Nicolae Băncilă; Aurel Muşat; Valeriu Borigă; I. Mailas; Matei Boamfă.

Judeţul Hunedoara : dr. Victor Suiaga; Liviu Petreu; Valer Candrea; Al.Olariu; Ifrapt Dăncescu; Adam Lula; ing. Iuliu Marinescu; Petre Dumitrescu; Iosef Bujoran; Septimiu Ionaşcu; Ion David; Ion Susman; Ion Sânzian; Marcu Jean; Alexa Ticta; Ioan Guşiţa; Dionisie Iliescu; I. Sbuchea; Octavian Huboiu; Muntean Gh.; Victor B. Marcu Vasu; Nicolae Popescu; Alexandru Vlad; Nicolae Nemeş dr. Ion Popovici; dr. Nicolae Nemet; Maxim Căceu; protopop Iuliu Josan; N. Crişan; Negrilă Iona Drăghiţă; Ioanichie Olariu; Burza Lazăr; Nicolae Popovici; Josan Petre; Crişan Mihai; Colibaş Damasorin; Herere Toader; dr. Eomul E. Iacob; Victor Iacob; Valeriu Vlăsăreanu; Simion Păcurariu; Septimiu Juga.

Judeţul Odorheiu : dr. A. Crişan; dr. Tr. Constantinescu; Bucur Lupescu; Tiberiu Suciu; Ion Banu; Gh. Dinu; Teodor Biloris; Ion Mihăescu; Dumitru Ionescu Clajan; Nicolae Dragu; Simion Radu; Nicolae Hănţău; Emil Mazilu; Haralambie Zamfir; Aurel Caţaveiu; Constantin Ciochină.

Alte înscrieri

Au mai aderat d-nii : Aurel Ion Vasiliu ministru plenipotenţiar; A. Popovici Băznoşanu prof. univ.; C. T. Popescu, prof. univ.; ing. Simion C. Neicu; G. Teodoru fost dir. general; col. Scarlat Ştefănescu; col. Brăescu Gheorghe; col. Dospinescu Alex.; Const. Kiriak, fost consilier la Inalta curte de casaţie; ing. Victor Ionescu; col. Neagu Ion; arh. Nădejde Emil; Victor Stamatopol, fost consilier la Curtea de apel; Petre Mirodescu, director de liceu; av. Apostol Albu, fost prefect; Aurel I. Marinescu, fost director; col. Dumitrescu; Alex. Calota, prodecanul baroului Vlaşca; int. g-ral Rădulescu Ion; col. Bălăceanu Gheorghe; lt. col. Jugureanu Ion; g-ral Lişu Traian; g-ral S. Mihăilescu; lt. col. Cojocaru; col. Neculescu Gh.; g-ral Sachelarie D-tru; g-ral Negru Atanase; int. col. Spirescu Smarandache; g-ral Petrescu T.; g-ral Vişoreanu Ion; col. M. Mihăilescu; g-ral Oprescu Mincu; col. Gh. Basarabescu; col. Rădulescu Ion; g-ral Sculy Mătăsaru; col. Niculcea V.; col. Papazoglu Const.; col. dr. Constantinescu D.; av. Ion Madgearu; C. Măciucă, asistent univ.; M. Cămărăşescu, secretar de legaţie; col. Pomponiu C.; Mircea T. Popescu, secretar legaţie; col. Petrescu Gh.; col. Dafu Gh.; Mihail Mitilineu cons. de legaţie; col. Tărtăşescu Al.; P. Păunescu consul g-ral; col. Poenaru Gh.; C. Mares secretar de legaţie; col. Marian C.; Anghel Dumitrescu av.; C. V. Constantinescu sub-insp. ministerul muncii; col. Alexiu C.; col. Gheorghiu D.; Ion Moscan ing.; Gabriel Sudan; col. Ionescu D.; g-ral Negreanu N.; g-ral Alexandrescu Al.; col. Banciu Constantinescu; col. Manolescu N.; N. V. Teodorescu conf. univ;

Subscrieri la Fondul asistenţei copiilor din mediul rural

Ing. dr. V. Patriciu 20.000 lei; banca Crissoveloni 10.000; banca de control 10.000; s. a. Lomaş 10.000; fabr. „Adesgo" 10.000; ind. textilă M. Groz 10.000; soc. „Sora" 10.000; banca de Credit român 20.000; comp. g-lă ind. textile 6.000 banca comercială română 10.000; soc. bancară română 20.000; soc. Dacia s.a.r. ind. text. 10.000; postăvăria română 5.000; compania g-lă a industriilor 5.000; oţelăriile Poldi 5.000 ; Const. Vanghele 3.000; Villa Lorenzos 1.000; Mihail Gőtzel 1.000; Coman Helunth 500; Deinböch Franz 1000; Eva Ziel Nielsen 500; Elin Löfetröm 500; Johann Hellwig 500; G. Mantel 4.000; Regna Heska 1.000; Maria Hausman 500; Tripcovici Alexandru 500 ; D. S. Flavian 4.000; fabrica Norbert şi Trebitschofm 5.000; Tzenova Z. 5.000; Georgescu Vâlcea 5.000; Rudolf Schmidt & Co. 2.000; Paul Mattamovich 2.000 ; baron M. H. I. van Henistra 3.000; Juliette Fahrin 500; Nicolae C. Poulieff 5.000; av. Lazăr Margulius 500; Dumitru Malacoff 500; Staicovici D. 500; Dan Horia Rosetti 500; Riath Leopoldine 1.500; Scholke Leopold 1.500 ; R. Ekstein 1.500; Neşici M. 500; Gertrud Daimlea 1.000; Eckstein Weissmen 2.000; Arnold Elfriede 500; Gillinson B. 1.000 ; Tesa Glaser 500; dr. Avram Zentler 800; Andres Paul 500; Efraim Eschenasy 2.000; Aug. Schmiediger 2.000; Florance Plainer 2.000; Julia Prager 3.000; Gurdikyan Armonag 2.000; Spinea Tănase Petre 1.500; Fritz Fischer 2.000; Edouard Gili 1.500; Spiridon Drapaniotis 500; Pitblado 500; Popescu Dasiu 500; Lilly V. Schneider 500; Sigmund Keskia 1.000; Constantin Clautis 500; Anton Gelle 1.000; Agaton Schneider 500; E. Charber 500 ; M. Bopps 500; Iosef Pylong 500; Zamolo Vittorio 500; Victor G. Gareh 1.000; Iohanna Arsanaus 1.000; Iohanna Eugenia 1.000 ; Etienne Teich 500; Wilhelm Doll 500; Peciu S. Cleanţa 1 000; Deso Ignatovici 500; J.P.B. Abrams Moser 1.000; Zuberovici Ali Aslan 500.

Măsurile luate de guvernul ungar împotriva evreilor

Ce conţine „legea despre limitarea pătrunderii evreilor in viaţa publică şi economică

Ziarul „Esti Kurir", care apare la Budapesta, a publicat, recent, textul proectului de lege al guvernului ungar referitor la evrei, proect care va fi trecut, printre primele, în sesiunea parlamentară ce se redeschide săptămâna aceasta.

Vom spicui din acest proect intitulat „Legea despre limitarea pătrunderii evreilor în viaţa publică şi economică", dispoziţiunile mai importante.

De pildă, proectul prevede la capitolul „definirea evreilor" următoarele :

Trebue considerat evreu din punctul de vedere al aplicării prezentei legi :

1) acela care e membru al confesiunii israelite sau a fost la intrarea în vigoare a prezentei legi membru al confesiunii israelite ;

2) acela ai cărui amândoi părinţi sunt sau au fost membri ai confesiunii israelite ;

3) acela, dintre ai cărui moşi cel puţin doi sunt sau au fost membri ai confesiunii israelite (expunerea de motive lămureşte: intră în această categorie şi acei cari au un bunic (bunică) israelit după mamă şi altul după tată) ;

4) Urmaşii născuţi după intrarea în vigoare a legii prezente ai celor înşiraţi în punctele 1—3.

Persoanele arătate la punctele 3 al aliniatului 1 al prezentului articol întâi, precum şi urmaşii lor, nu se pot socoti evrei dacă sunt născuţi dintr'o căsătorie încheiată înainte de 1 Ianuarie 1938, în cazul când ambii părinţi erau încă la încheerea căsătoriei membri ai unei confesiuni creştine şi au rămas şi după aceea membri ai confesiunii.

INCETAŢENIRILE

Apoi proectul precizează, in ceeace priveşte obţinerea încetăţenirilor :

Evreii nu pot obţine cetăţenia prin încetăţenire, prin căsătorie sau prin legalizare.

Se împuterniceşte ministerul de interne să anuleze cetăţenia (reîncetăţenirea) acelor evrei deveniţi cetăţeni maghiari după 1 Iulie 1914 prin încetăţenire (reîncetăţenire), pe cari condiţiile lor de viaţă nu-i îndrumă să rămână pe teritoriul ţării. Trebue anulată cetăţenia (reîncetăţenirea) dacă nu subsistă condiţiile fixate de legi ale încetăţenirii (reîncetăţenirii), sau dacă au comis în vederea obţinerii cetăţeniei (reîncetăţenirii) maghiare crime sau delicte disciplinare sau dacă au indus autoritatea în eroare.

Odată cu anularea cetăţeniei trebue anulată şi autorizaţia de schimbare a numelui.

IN PARLAMEN